

Jótett helyébe jót várj.

/Érténik a pesti utcán. Egy öreg ember félénken áll a járda szélén, és akar menni az uttesten, egy járókelő megszólítja./

Járókelő: At akar menni bácsi?

Bácsi: At édes lelkem, át!

Járókelő: Na jöjjön bácsikák, majd segíték.

Bácsi: Aldja meg a jó Isten. Azért vannak még jó népek, akik segítenek a szegény, öreg emberen.

Járók. Na menjünk.

Bácsi: Tudja lelkem gyengék már a szemeim, öreg vagyok. Egyedül élek a világban, ha nem volnának jó emberek.... Tudja magán mindjárt meglátszik, hogy jó ember. Olyan nagy feje van. Akinek nagy feje van, az mind jó ember. Szeretem a jó embereket. En is iszonyu jó ember vagyok.

Járókelő: Szegény jó bácsikám! Az édes apám, ha élne, kb. ilyen idős lenne. Hány éves maga bácsikám?

Bácsi: 75 elmúltam, de azért bírom még. A lábaim még jók /bokán rugja a járókelőt/

Járókelő: /felkapja a lábát/ Igen, azt látom.

Bácsi: Csak a szemeim gyengék, de hát hiába 75 esztendő, az 75 esztendő.

Járókelő: Nem néz ki annyinak. Na gyerünk.

Bácsi: Nem jön semmi. Jaj jön egy autó!

Járókelő: Nem jön semmi. Bizza rá magát. Gyerünk!

Bácsi: Azóta félek ugy, mióta szegény feleségemet elgázolta a villamos.

Járókelő: Rémes!

Bácsi: De aztán kibírták a lélek!

Járókelő: Na hála Istennek!

Bácsi: De aztán jöttek a mentők és azok is elgázolták.

Járókelő: Rettenetes!

Bácsi: Meg is halt szegény. 20 év múlva! Rákbetegségben. Ellapta valakitől.

Járókelő: Igy ám! Az nagyon ragályos. De aztán igazán gyerünk!

Bácsi: Tudja, nagyon rendes asszony volt szegény feleségem tiszta asszony volt. Minden hónapban fürdött.

Járókelő: Ez derék!

Bácsi: Mer, hogy a sógorom masszírozó volt a Budasban és tőle kaptam a jegyeket. Nagyon jól masszírozott a sógorom.

Járókelő: Tyukszemet is vágott?

Bácsi: Dehogy vágott. Nem vágott az tyukszemet,

Járókelő: Hét akkor gyerünk.

Bácsi: Várjon csak. Azt hiszem, mégis vágott.

Járókelő: /most már dühösebben/ Hát akkor vágott!

Bácsi: Azért nem egészen biztos. Lehet, hogy nem vágott. Most már egészen összezavar.

Járókelő: /most már egészen dühösen/ Vágott, nem vágott, most már induljunk bácsikám, mert nekem ki kell nyitnom a boltot.

Bácsi: Maga feketéző?

Járókelő: Kereskedő vagyok!

Bácsi: Szóval feketéző? Magukat mind fel kellene akasztani. Maguk csinálják a drágaságot.

Járókelő: Jól van édes bácsikám, az a fontos, hogy menjünk már.

Bácsi: Maguk eszik meg a libamáját, fene a balúket.

Járókelő: Jól van mi esszük meg a libamáját /ránt egyet a bácsin/ Gyerünk!

./.

Bácsi: Hallja! Ne maceráljon! Nem komenista maga... Mindig csak
gyerünk!.....

Járókelő: De édes, iszonyu jó bácsikám mondtam, hogy sietek! Nekem
dolgom van.

Bácsi: Mi közöm hozzá. Minjen a dolgára.

Járókelő: És magával mi lesz káksír?

Bácsi: Majd csak elgázol egy villamos, vagy egy ótó, mert a szegény
öreg emberrel nem törődik senki. /pityereg/

Járókelő: Dehogynem törődik, dehogynem törődik /dühösen/ De jöjjön már
az Isten áldja meg.....

Bácsi: Hallja-e ne káromkodjon maga piszkos száju tróger!

Járókelő: Jaj..... Jön vagy marad?

Bácsi: Ne erőszakoskodjon velem! Nézze meg az ember! De utálok ma-
gát! Csuda egy ronda ember! Magát biztosan megcsalja a fele-
sége! De szegény öreg ember nem lehet válogatos. Jöjjön ide.

Járókelő: Itt vagyok! Indulunk?

Bácsi: Várjon! Miért olyan ideges?

Járókelő: /most már örjögve/ Nem vagyok ideges, nem vagyok ideges.

Bácsi! Fogja meg a szatyromat! De vigyázzon el ne csurgassa leves
van benne. Itt az esernyőm is! Erre az oldalamra jöjjön.
Nem oda, ide! Ne ugráljon annyit mint egy balha!

Járókelő: Balha? Hogy az a..... Gyere te drakula! Most már én viszlek
ha beledöglök is!

Bácsi: Hallja, mit akar tőlem? Ne rácigáljon. Eltépi a kabátom! Ma-
ga sintér! Maga gyilkos! Segítség! Segítség!

Járókelő: Hű az apád Istenit! /úti az emnyőjével/ Nesze! Nesze! Te iszo-
nyu jó ember!

Bácsi! Segítség! Segítség!

Járókelő: Halló taxi, Erre jöjjön. Gázolja el azt a büdös vén csirke-
fogót!

Pügöny!

BUDAPEST FŐVÁROSI